

Op de weg terug naar Reposari werd Ulla gebeld. Ik gaf haar haar mobieltje maar blijkbaar was de boodschap zo heftig dat ze de auto parkeerde om de beller te woord te kunnen staan.

Aan de lijn was de makelaar die haar in 2001 de woning in Halssi had verkocht.

Hij had een verleden in de fabriek waar Ulla werkzaam was geweest, en over een gebeurtenis in beider voormalige werkplaats ging het gesprek.

Of Ulla naar het radionieuws had geluisterd, zo luidde de vraag. Neen, dat had zij niet. Wel, er was een leidinggevende figuur van de fabriek het slachtoffer geworden van een steekpartij. De man was dood en ook zijn vrouw had steekwonden opgelopen. Ulla vroeg om wie het ging. De ander noemde een naam en Ulla reageerde alsof ze zojuist uit een diepe slaap was gewekt.

'Ik heb in de zomer nog een tijdje voor hem gewerkt', klonk het vermoeid naast me.

Ze vroeg wanneer het gebeurd was. Tussen drie en vier uur vanochtend, antwoordde de makelaar. Ulla bedankte hem voor het belletje, vroeg aan mij toen ze haar mobiel weer aan me teruggaf of ik het gesprek had kunnen volgen en reed daarna zonder nog een woord aan het telefoontje vuil te maken door naar Reposari..